

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Cvsentino Archiepiscopo & Episcopo Marturanensi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

parrochialis Ecclesiæ retinere, cum sæpe sit talis locus incultus de quo parrochialis Ecclesia magnos percipit decimarum ratione proventus. Datum Viterbij XI. Kal. Septembris, anno decimo.

ABBATI CISTERCIENSI ET PETRO
de Castronovo apostolice sedis Legatis.

Epist. 111.
Ad quem peti-
near dominium
urbis Massi-
liensis.

Significante venerabili fratre nostro Arelatensi Archiepiscopo cum multis Episcopis ad nostram noveritis audientiam pervenisse quòd cum cives Massilienses in fœdus pacis convenissent cum eis, gravis ex parte dilecti filij nobilis viri Hugonis de Baucio querimonia fuit proposita contra eos, videlicet quòd B. quondam domino Massilia viam universæ carnis ingresso, cum civitas Massiliensis ad nobilem mulierem B. filiam ejus jure noceretur hereditario pertinere, cives ipsi Roncelinum fratrem dicti defuncti, monachum & Subdiaconum, in Abbatem electum, cum impetu populari de monasterio extrahentes, lacerato ipsius habitu, consentientem & volentem, in suum & dictæ civitatis dominum non sine magna divinæ majestatis offensa & gravi præfatæ nobilis præjudicio assumpserunt. Quamobrem dictus Hugo de Baucio, qui sæpefatam nobilem duxit legitime in uxorem, prolemque suscepit ex ea, cum nobili viro W. de Baucio Principe Arausicensi germano suo memoratis Episcopis & nobis humiliter supplicavit ut cum ipsi fideles existant Ecclesiæ ac devoti, & ad promotionem pacis juxta mandatum nostrum intendant viriliter & potenter, eidem Hugoni super adipiscenda hereditate uxoris suæ dignaretur Ecclesia subvenire. Cum igitur occurrere debeat sedes apostolica præsumptionibus malignorum & eorum excessus pastorali sollicitudine cohibere, discretioni vestræ per apostolica scripta mandamus atque præcipimus quatinus in dictos cives, ut memoratum Roncelinum excommunicatum, apostatam, & perjurum, à dominio suo, quod contra proprium juramentum in contemptum Dei & fidei Christianæ opprobrium detinet occupatum, prorsus amoveant, & supradictæ nobili hereditatem restituant, ut tenentur, per excommunicationis & interdicti civitatis & terræ ad ipsius dominium pertinentis sententias, sublato cujuslibet contradictionis & appellationis obstaculo, sicut justum fuerit compellatis. Attentius provisuri ut sententias ipsas factis in monasterio sancti Victoris appel-

latione remota inviolabiliter observari. Datum Viterbij XI. Kal. Septembris, anno decimo.

CVSENTINO ARCHIEPISCOPO
& Episcopo Marturanensi.

Sedens iniquitas super talentum plumbi quosdam malitiæ perversitate gravatos tam miserabiliter in vitiorum ima depressit ut latantes cum male fecerint, ac in rebus pessimis exultantes, ex quadam delinquendi consuetudine in tanta prævaricationis devenere contemptum ut licet per multimodæ transgressionis excessus contra se non immeritò provocent iram Dei, ad Ecclesias tamen & ecclesiasticos viros, in reprobum sensum dati, manus extendere non formidant, ipsorum bona præsumptuosis ausibus invadentes & dantes in direptionem & prædam. Credebamus sanè quòd vexatio dedisset intellectum auditui, & nobilis regni Sicilia diutinæ tribulationis aculeus docuisset per justitiæ semitam ambulare. Sed, quod dolentes dicimus, videntur eorum aliqui inter flagellorum malleos duruisse, dum eò minùs ab illicitis abstinent quò potius persecutionis acerbitas invalescit. Sicut enim venerabilis frater noster P. Militensis Episcopus graviter conquestus est coram nobis, nobilis vir Comes Amfufus, Ecclesia Militensi vacante, turrim ipsius, in qua consueverant esse campanæ, fraudulenter invadens, Comiti R. fratri suo assignavit eandem: qui tam Episcopum ipsum quam Ecclesiam suam intolerabili vexatione fatigans, domos episcopales & Canonicorum etiam & Clericorum Militensium occupavit, illas ad usum suum & suorum minùs honestè quam deceat retinendo. Frumentum insuper, vinum, hordeum, & alia bona tam Episcopi quam Ecclesiæ capiens, ipsa pro suæ voluntatis arbitrio dissipat & consumit, ac homines ejusdem Ecclesiæ indebitis angariis & variis gravaminibus non desinit molestare. Præterea Canonicos & Clericos Militenses sine causa rationabili sæpe capiens, quosdam bonis propriis spoliat, quosdam tamdiu detinet carcerali custodiæ mancipatos donec ipsos ad intolerabilem ferè redemptionem adducit. Dicitur etiam Comes R. cum quoddam castrum de novo construxerit, & homines Ecclesiæ nequiret inducere ut habitarent ibidem, casale de Karna ad eandem Ecclesiam pertinens dissipavit, eosdem homines de locis propriis expel-

Epist. 111.
De protectione
Episcopi Militensis
adventus
Comitem Am-
fufum.

lendo. Idem quoque Comes Amfusus, dum turrim prædictam & Ecclesiam occupavit, pecuniam, equitaturas, frumentum, vinum, hordeum, & alia nonnulla violenter accepit, de quibus postmodum nullatenus satisfecit. Et in iis & multis aliis idem Comites usque adeo persequuntur memoratum Episcopum & affligunt ut suam Ecclesiam deserere sit coactus. Cum igitur hæc & alia gravamina, quæ idem Episcopus nobis exposuit, nolimus, quia non possumus, sub dissimulatione transire, fraternitati vestræ per apostolica scripta districtè præcipiendo mandamus quatinus inquisita super præmissis plenius & cognita veritate, prædictos Comites moneatis attentius & efficaciter inducatis ut eidem Episcopo tam domos episcopales, Canonicorum, & Clericorum, & turrim jamdictam, quam alia quæ abstulisse noscuntur, sine difficultate qualibet restituant, ut tenentur, & permittant pacificè possidere, de damnis & injuriis irrogatis satisfacientes competenter eidem. Alioquin ipsos per totam Calabriam & Siciliam auctoritate nostra denuntietis excommunicationis vinculo innodatos, & totam terram eorum ecclesiastico suppositam interdicto, facientes tam excommunicationis quam interdicti sententiam sublatò appellationis obstaculo usque ad satisfactionem condignam inviolabiliter observari. Volumus insuper & mandamus ut generaliter indicare studeatis ut ad quamcumque terram interim venerint idem Comites, divina officia eis presentibus nullatenus celebrentur. Quòd si non ambo &c. alter vestrum &c. Datum Viterbij VIII. Kal. Septembris, anno decimo.

.. LONDONIEN. . HELIEN.
& VVigornien. Episcopis.

Ilius testimonium invocamus qui testis est cælo fidelis quòd kar. in Christo fil. nostrum I. Regem Anglorum illustrem sincerissima semper caritate dileximus, & usque adeo erga ipsum exuberavit nostræ gratiæ plenitudo ut plurimi Principum in devotione sacrosanctæ Romanæ Ecclesiæ non solum minùs ferventes extiterint, sed quidam facti sint etiam indevoti. Si quando enim in eum vel regnum suum fragor turbationis inva-
luit, sedes apostolica pia gestans viscera circa eum, potenter ipsum adjuvit, & in multorum invidiam à multis angustiis relevavit. Verùm, quod dolentes referi-

mus, usque adeo gratiæ nostræ se reddidit ingratum ut nequaquam videamur eum beneficiis atraxisse, sed injuriis provocasse, cum nostris immo Dei dispositionibus se opponens, ea minùs sano ductus consilio non formidet incipere quæ in ejus possunt grave periculum redundare. Quæ verò sint illa non credimus exprimenda, cum vobis sint magis nota quam nobis. Verùm quamvis devotionem ipsius Regis valde nobis necessariam reputemus, non minùs tamen, sed forsitan longè ampliùs extimare potest & debet nostram sibi gratiam opportunam, quemadmodum evidentiùs, si bene recolit, jam percepit. Sed ipse immemor omnium, jurisdictionem nostram non solum impedire, verùm etiam evacuare conatur, licèt nos suam numquam minuere, sed semper studuerimus defendere. Illudque potiùs deberet attendere, quòd Principes illi qui libertatem ecclesiasticam impugnando, indubitam sibi super Ecclesiis conati sunt arripere potestatem, divino judicio penè penitus defecerunt, qui verò sanctam Ecclesiam in sua libertate fovendo, digno venerantur honore, de bono semper in melius prosperantur. Ceterùm ad quem finem ex incepta possit persecutione venire nequaquam attendit: quia si finem prudenter attenderet, ab incepto procul dubio declinaret, cum præter divinam offensam, nisi quantociùs resipuerit, gravem sit incursum jacturam, quia durum est ei contra stimulum calcitrare. Absit enim ut in tam iniquo proposito populus Anglicanus, qui verè Christianus existit & zelator fidei orthodoxæ, contra Regem cœlestem Regem sequatur terrenum, corporalia spiritualibus præferendo, cum non solum Clerici sed & laici tantæ discretionis & devotionis existant ut norint & velint distinguere inter illa quæ reddenda sunt Cæsari & ea quæ reddenda sunt Deo. Cum igitur honori suo pariter & saluti vix credamus hoc tempore posse utiliùs provideri quam ut Cantuariensis Ecclesia talem Pontificem habeat qui fama, scientia, & vita præclarus, ad ea quæ Dei sunt eum documentis probare valeat & exemplis, ac tota sibi mentis affectione coharens, sanum ei consilium circa spirituales & temporales utilitates impendat, quoniam hæc in venerabili fratre nostro S. Cantuariensi Archiepiscopo S. R. E. Cardinali novimus convenire, licèt molestissimum nobis esset eum à nostro latere separare, ut qui quasi nobiscum hæcenus

Vide Martini
thrum Paris.
ad an. 1207. &
1208.